

истинно тока, дѣто че нѣй нѣмамы веци по-сѫжпоцѣнна отъ дѣшата, и че ником веци нѣй не расточавамы толко лесно како дѣшата си. Нѣй продавамы такова многоцѣнно съкровище за едно твѣрдѣ кратко наслажденїе съ една блѣдница. Нѣй го измѣнамы съ едно неизвѣстно придобыванїе на едно малко богатство; нѣй го предавамы за еднодневенъ цвѣтъ на привременна цѣна. И тѣрпѣніе, ако быхмы имали много дѣши, защото, ако загубихмы єдната, то дѣгата бы ны останжла, нѣ нѣй имамы само єдиничка дѣшѧ, за којто сѫ направены и небесны, и земни твари; за којто сѫ тѣди єстество, движисѧ небето, съѣти слънцето, земјата ражда, растенїјата никнѣтъ, животныты сѫ плодатъ; за којто сѫ є направилъ Раматъ и приготвено є царството небесно, бесконечното блаженство, бескрайната слава, и сичкыты онези добрины на вѣчніѧ животъ: „Иже ѕко не видѣ, и ѿхъ не слыша, и на сѣрдце человѣка не взыдоша.“ И ако изгубимъ тај дѣшѧ, нѣй смы изгубили сичко: и земѧ, и небе, и свѣтъ, и Рай, и тойзи временніѧ, и онзи дѣгіја вѣчніѧ животъ, сичко, сичко. За да опыта Богъ тѣрпѣніето на праведный Іова, той позволилъ на Діавола да го искуси, да го оцѣти, да го наскури, и да го поврѣди въ сичко, въ чадата мъ, въ здравието мъ, нѣ той мъ повелѣлъ да не го ѳокачи никакъ въ дѣшата: „Сѣ вѣ єлика сѹть ємъ, да ѹ тебѣ, но дѣшъ єгѡ соблюди.“ (Іов. 2, 6.) Той осиромашъ въ едно мгновеніе, тойзи преображеній Іовъ; безбройнкы мъ животны и дреbны, и єдри єдни сѫ разграбиxж отъ влѣхъкыты, дѣгки изгорѣхъ отъ трѣскавицата; високыты палаты сѫ събориxж отъ една силна вѣра отъ силенъ вѣтъръ; сыновети мъ, дѣшериты мъ въ единъ часъ измрѣхъ отъ напрасна смърть; Той сиромахъ, бесчаденъ, изселенъ вънъ изъ града, раненъ отъ главата до краката, лежеше на єдно гнойще; денѧ пламналъ отъ жегата на слънцето, и ноци още повече помрзнили отъ ст҃удк-та, Іовъ изгуби сичко, и богатство, и дѣца, и здравие: По-добрѣ Іовъ не изгуби нищо, защото той не загуби дѣшата. Я че какво съмъ изгубилъ? (говори): да ли богатствата си? Нѣ азъ голъ съмъ сѫ родилъ, и що є чудно, ако и умръ голъ. „Нагъ ѵзыдохъ ѿ чрева матеря моѧ, нагъ ѵтиడ тамъ.“ 1, с. 21 да ли дѣцата съмъ си изгубилъ? Богъ ги даде, Богъ ги зе. „Господь даде, Господь ѵ взѧтъ“ да ли здравието си съмъ изгубилъ? тзъ было угодно Богъ, „Ико же Господеви ѵзвѣли-